

NAJWAŻNIEJSZE JEST NIEWIDOCZNE GOŁYM OKIEM

Z zaprawami klejącymi jest tak, że po położeniu płytek stają się niewidoczne i zapominamy o nich. Do ponownego życia powołuje je błąd wykonawczy, który sprawia, że na przykład niespodziewanie pęka nam w łazience okładzina ceramiczna. Takich scenariuszy może (ale nie musi) być wiele. Różnorodność oferty chociażby klejów do glazury i terakoty powoduje, że nie zawsze wybrana zostanie właściwa zaprawa klejąca do przeprowadzenia danych robót budowlanych. W ofercie firmy Cedat, producenta wyrobów chemii budowlanej marki CEKOL występuje kilka zapraw klejących z pomocą, których można przyklejać glazurę i terakotę, a także inne okładziny.

Wybór okładziny

W zależności od miejsca zastosowania, na zewnątrz czy wewnątrz, parametrów użytkowych a także estetycznych klient ma do wyboru szeroką gamę produktów, z których każdy odznacza się innymi parametrami i to zarówno użytkowymi jak i fizycznymi. Te drugie mają wpływ na wybranie odpowiedniej zaprawy klejącej. Najczęściej stosowanymi okładzinami są: płytki ceramiczne, gresowe, klinkierowe, marmur czy płytki kamienne.

Dobór odpowiedniej zaprawy klejącej

W zależności od rodzaju okładziny a także miejsca zastosowania należy wybrać odpowiednią zaprawę klejącą. Do zastosowań standardowych jakim jest przyklejanie płytek ceramicznych na podłożach mineralnych z oferty firmy CEDAT polecam zaprawę klejącą CEKOL C-09. Jest to zaprawa cementowa o podstawowych parametrach (typ C1). CEKOL C-09 nadaje się do stosowania na zewnątrz i wewnątrz budynków do przyklejania płytek ceramicznych. CEKOL C-10 to elastyczna zaprawa klejąca, która służy do przyklejania płytek ceramicznych, kamiennych a także gresowych do podłoży mineralnych. Zaprawę tą można stosować również w systemach ogrzewania podłogowego a także do przyklejania płytek o dużych gabarytach. CEKOL C-10 posiada zwiększony opór na obsuwane (spływ ? 0,5 mm). Jeżeli wymagania są niestandardowe i musimy na przykład przykleić nową glazurę na starą lub przyklejamy okładziny ceramiczne na lastryko, zastosowanie zwykłej zaprawy nie wystarczy. W takim przypadku należy użyć wysokoelastycznej zaprawy klejącej takiej jak na przykład CEKOL C-11 (typ C2). Zaprawa ta nadaje się na do stosowania w takich właśnie niestandardowych układach. Można ją także stosować do podstawowego przyklejania płytek ceramicznych i gresowych a także na ogrzewanie podłogowe.

Decydując się na wykonanie okładziny ceramicznej w łazience czy innych miejscach stale narażonych na działanie wody i wilgoci (strefy mokre w łazienkach, kabiny prysznicowe, brodziki, balkony, tarasy, baseny, itp.) również należy zwrócić uwagę na rodzaj

zaprawy klejącej jaką użyjemy do przyklejania płytek. W miejscach takich możemy użyć specjalnej, wysokoelastycznej zaprawy klejącej CEKOL CS-12. Dzięki starannie dobranej recepturze i unikalnym dodatkom modyfikującym jest to zaprawa o zwiększonej przyczepności do podłoża i o wydłużonym czasie otwartym. Zawiera odpowiednio dobraną ilość środków hydrofobizujących. Zaprawa CEKOL CS-12 charakteryzuje się bardzo małą nasiąkliwością wodną, co oznacza, że w określonym czasie wchłania znikomą ilość wody w porównaniu ze zwykłą zaprawą budowlaną. Zaletą takiego materiału jest możliwość przyklejania płytek w łazienkach, szczególnie w okolicach wanien, brodzików, zlewów, itp. bez ryzyka, że przypadkowo rozlana woda, w przypadku jakiegokolwiek nieszczelności, w szybkim czasie spenetruje zaprawę klejącą i wpłynie na pogorszenie jej właściwości. Jeżeli zastosujemy dodatkową izolację w postaci np. folii w płynie, można do takiej powierzchni kleić płytki bezpośrednio przy użyciu zaprawy CEKOL CS-12. Zaprawa CEKOL CS-12 nadaje się również na ogrzewanie podłogowe. Jeżeli okładziną będą płytki klinkierowe to tu również należy zastosować specjalną zaprawę, która nie tylko uzyska odpowiednią przyczepność do materiału tego typu, ale także zabezpieczy przed powstawaniem wykwitów na płytkach klinkierowych. Powstawanie wysoleń na płytkach i innych elementach klinkierowych jest bardzo częstym problemem. Zastosowanie odpowiedniej zaprawy klejącej, takiej jak na przykład CEKOL K-7 specjalna zaprawa klejąca do klinkieru, o specjalnie dobranej recepturze, zabezpieczy przed powstawaniem wykwitów. Zaprawa jest mrozo- i wodoodporna i może być stosowana na zewnątrz i wewnątrz budynków. Nie zawiera w swoim składzie wapna. Nadaje się do stosowania na ogrzewanie podłogowe a także do łączenia innych elementów klinkierowych np. cegieł. Kolejna zaprawa marki CEKOL to C-14. Elastyczna zaprawa białej barwy, która służy do przyklejania płytek marmurowych do powierzchni mineralnych. Nadaje się do stosowania w systemie ogrzewania podłogowego, można z jej pomocą przyklejać

także płytki ceramiczne i gresowe. Wszystkie zaprawy marki CEKOL są mrozo- i wodoodporne. Można je stosować zarówno na zewnątrz jak i wewnątrz budynków.

Przygotowanie podłoża i sposób przyklejania

Nie bez znaczenia jest też odpowiednie przygotowanie podłoża i właściwy sposób układania (klejenia) okładzin. Podłoże, musi być zwarte i nośne, wszelkie luźne elementy należy usunąć, podłoże należy zamieść i odkurzyć. Wszelkiego rodzaju powłoki malarskie należy również usunąć. Podłoże trzeba zagruntować emulsją gruntującą CEKOL DL-80. Zastosowanie emulsji gruntującej ma na celu zmniejszenie i wyrównanie chłonności podłoża, co bezpośrednio przyczyni się do poprawienia przyczepności i parametrów wytrzymałościowych nakładanej zaprawy. Podczas przyklejania płytek na tarasach i balkonach należy zwrócić szczególną uwagę i pamiętać o ich odpowiedniej konstrukcji. Wykonaniu wszystkich warstw podkładowych i izolacyjnych (także strefy mokre w łazienkach - powierzchnie pod brodzikiem czy wanną, należy zabezpieczyć przeciwwilgociowo, wykonując odpowiednią hydroizolację). Przyklejając okładziny na zewnątrz, płytki należy kleić ciągłą warstwą, tak, aby przestrzeń pod płytką była wypełniona w 100%. Pod płytką nie mogą znajdować się wolne przestrzenie, w które mogłaby ewentualnie wniknąć woda, która zimą zamarzając i zwiększając swoją objętość będzie powodowała odpadanie płytek od podłoża. Aby osiągnąć pełne przyleganie płytek do podłoża najlepiej zastosować dwustronną metodę klejenia, nanosząc klej zarówno na podłoże jak i cienką warstwą na spodnią stronę płytki i dobrze docisnąć. Starajmy się kleić małymi partiami, aby nie przekraczać czasu otwartego danej zaprawy i aby nie występował tzw. efekt „naskórkowania”. Po około 24 godzinach możemy przystąpić do spoinowania płytek. Wszystkie prace należy wykonywać zgodnie ze sztuką budowlaną i zaleceniami producenta.

Źr. Cedat